

LA VEU DE COMA - RUGA

Optativa de Periodisme i Comunicació

Equip de redacció

Haritz Amigo

Leonardo Bravo

Jana Brotons

Marjorie Caballeros

Rocío Calvo

Iris Ciobanu

Ainhoa Coutoune

Àlex Fuentes

Ekram Jbari

Lautaro Ledesma

Marc Nágera

Aaron Oca

Adrià Riembau

Bruna Sanahuja

Iker Torres

Aitor Vázquez

Direcció

Raimon Lacruz

Agraïment especial a...

L'equip directiu i a tots/es els/les mestres i docents de l'Institut Escola Coma-ruga.

QUI SOM?

Som l'alumnat de l'optativa de Periodisme i Comunicació de 3r d'ESO de l'IE Coma-ruga.

Hem fet aquesta revista per donar visibilitat a les coses que passen al centre. Per tant, hi trobareu informació de l'inici de curs 2024-2025 sobre l'arribada de nous alumnes i professors, nous tallers de pati, activitats, festes, etc.

Gràcies a llegir aquesta revista t'informaràs de les coses que succeeixen al centre i totes les novetats.

Desitgem que us agradi la nostra revista!

NOTÍCIES

Alumnes de sisè causen moviment a l'ESO

Aquest any escolar sorpren els alumnes d'ESO amb l'arribada dels alumnes de sisè a l'edifici blau.

Iris Ciobanu

Els alumnes de sisè de l'IE Coma-ruga han arribat a l'Edifici blau, l'edifici on es cursa la Secundària, un any abans de l'esperat, separant-se així dels seus companys i companyes de primària que continuen a l'edifici verd.

Segons ens ha informat la directora del centre, Mireia García, en finalitzar l'any escolar 2023-2024, "l'equip directiu va planificar, durant les vacances d'estiu, un canvi d'aula per algun curs de primària, a falta d'espai." Es van comunicar aquestes idees i necessitats a les famílies, i finalment es va decidir que els alumnes de 6è de primària passessin a treballar i a rebre classes a l'edifici blau.

Per tal de fer lloc als alumnes de sisè, la direcció ha hagut de reubicar la biblioteca i el laboratori, traspasant el material d'aquest últim a un laboratori del Centre Cívic perquè els alumnes poguessin tenir un espai per poder fer les pràctiques a les classes de ciències.

En aquest sentit, l'alumne de 3r d'ESO B, Haritz Amigo Gutiérrez, que afirma que li "sembla bé que hagin vingut, ja que si ho necessiten, al final, els hem d'ajudar, formen part del nostre Institut Escola, però sí que és veritat que a vegades intentem fer classe o estem en un examen i com que tenim la finestra encarada al pati i estem al primer pis, passen cridant i ens desconcentren."

Aquest ha sigut un gran canvi per ambdues parts, sense cap dubte, i també és un exercici de comprensió per part dels alumnes d'ESO.

Una nova cuinera a l'institut

Aquest any hi ha una nova cuinera a l'institut que fa molt bé la seva feina, i nosaltres ens acomiadem de l'antic cuiner.

Lautaro Ledesma

Aquest any hi ha moltes novetats a l'institut i a l'escola com els canvis de classes, l'arribada d'un curs a l'institut i nous professors, però no només hi ha nous professors, també hi ha una nova cuinera que s'ha adaptat molt de pressa a com funcionen les coses en aquest institut.

Ser cuiner no és que sigui molt fàcil i més en un institut llavors el que fan els cuiners mereix un reconeixement. Segons la cuinera de l'edifici blau "t'ha d'agradar molt la cuina per a fer-ho. El primer dia va ser difícil, ja que és una cuina nova i t'has d'acostumar a com funciona tot".

Per acabar va respondre a la pregunta de que si li agrada ser cuinera a l'institut i va dir: "Sí, és una experiència divertida".

Una nova professora arriba a l'IE Coma-ruga

Aquest curs han arribat nous professors a l'IE Coma-ruga, entre ells la professora de plàstica, la Sandra Rodríguez.

Iker Noah Torres

La Sandra es va unir a l'equip docent el 9 de setembre d'aquest mateix any, ella ensenya l'assignatura de plàstica als alumnes de 1r i 3r de la ESO, ja que 2n i 4rt de l'ESO no fan l'assignatura de plàstica.

La Sandra ha arribat a ser mestre fent un màster de professorat i unes pràctiques a un institut, li va agradar l'experiència i al final ho va considerar una opció real com a treball. Ara, ja porta 5 anys a l'ensenyament. Abans del nostre centre, la Sandra ha estat en uns altres instituts i, va arribar al nostre perquè volia provar un institut escola, però això no vol dir que va ser la seva primera opció, tot i que si que va estar entre les seves vint primeres opcions.

L'Ainhoa de 3r C pensa que la Sandra explica molt bé la seva assignatura i diu que li sembla bona, la Jana de la mateixa classe també li cau bé, però no li apassiona molt la matèria, i la Linnea de 3r B comenta que com que li sembla una bona professora, però que l'assignatura que imparteix no és la seva preferida.

Per part dels professors, la Judith Guardiola, docent de Llengua castellana i literatura i tutora de 3r d'ESO B, pensa que és una bona companya i que sempre està predisposada a ajudar amb el que pugui. La Julia Michavila, docent d'Educació Física, diu que és molt agradable passar temps amb ella i que és una bona companya i molt treballadora.

Per acabar, la Sandra vol aprendre cada dia més i més, a banda de construir vincles i estar bé al seu dia a dia. De moment, se sent molt bé amb els seus companys de treball i se sent molt còmode amb tothom.

S'inicia un nou taller a l'Institut Escola Coma-ruga

Ainhoa Coutone

S'inicia un nou taller de pati a l'Institut Escola Coma-ruga, organitzat pel departament de llengües del centre. Es va muntar aquest taller, anomenat "Parelles Lingüístiques", per fomentar el català.

Al dia 25 del mes de setembre del curs 2024/25, es va muntar aquest taller per a què tot l'alumnat d'ESO practiqui i parli més l'idioma del català i per a què s'acostumin a adoptar més la llengua. El taller està a càrrec de Júlia Michavila, professora d'Educació Física i de l'Aula d'Acollida.

Dins d'aquest taller, pots parlar amb els teus amics, jugar a les cartes, dibuixar, escoltar música... fer el que vulguis, però sempre ha de ser parlant català. Un taller on pots fer qualsevol cosa, però en un altre idioma.

Desgraciadament, per algun motiu que no es sap molt bé el perquè, no ha anat molta gent al taller. En aquestes primeres sessions, hi han anat entre 2-4 persones de tercer i algunes poques de quart, és a dir, molt poca gent.

La Jana Brotons, alumne de 3r ESO C (va al taller), explica per què és un bon taller:

"És un bon taller per practicar el català amb els teus amics. Penso que hauria d'anar-hi més gent perquè és entretingut i divertit".

L'Ekram Jbari, alumne de 3r ESO C (no va al taller), diu que prefereix no anar-hi perquè prefereix fer un altre cosa, encara que està ben plantejat per a les persones que no practiquen el català".

L'Iker Torres, alumne de 3r ESO A (no va al taller), expressa que no li "crida l'atenció" i que prefereix "fer un altre taller".

La professora encarregada d'aquest taller, Júlia Michavila, declara que els alumnes necessiten "parlar més en català perquè s'està perdent". Per a ella, està resultant millor del que s'esperava, ja que esperava que hi anés menys gent, li agrada el taller, comenta.

Canvien els grups d'aula a 4t de primària

Marjorie Caballeros

L'alumnat de 4t de primària, que està localitzat a l'edifici verd de l'IE Coma-ruga, ha patit un canvi de grups d'aula en mig del trimestre, això ha provocat que tinguin una nova aula, un nou horari i uns nous companys.

Segons ha informat l'escola a través dels canals oficials, el canvi d'aula ha sigut provocat perquè les aules 4t de primària van arribar al màxim d'alumnes dins de l'aula, per aquesta raó el departament els va donar un altre grup per tal que es dividís la promoció en tres grups de classe en comptes dels dos grups que hi havia.

"A mi em sembla bé. No tinc cap dificultat és el mateix que estar a 4tA, però ja no puc veure a les meves amigues", comenta l'alumna de 4t de primària Estefany; en aquest sentit, la Danae, alumna de 4t de primària comenta que li "agrada la nova classe que tinc, també m'agrada l'antiga, però prefereixo la nova". En aquest context, també opina que se sent "bé, perquè ja m'hi he acostumat".

Per altra banda, l'alumne de 4t de primària Oliver, diu que li "agradaria estar a la meva antiga classe"; en aquesta direcció l'alumne de 4t de primària Aaron menciona que se "sent trist perquè m'han separat dels meus amics".

Des que es van fusionar les dues escoles i des de la crisi de la pandèmia de la COVID-19, és una realitat l'arribada de nous companys i és per això que s'han triplicat diversos grups en els darrers anys.

L'IE Coma-ruga optimitza els espais per a millorar la qualitat educativa

Durant la setmana del 28 d'octubre, es van habilitar els barracons per als alumnes d'I5 de l'I.E. Coma-ruga

Bruna Sanahuja

L'IE Coma-ruga ha reorganitzat les seves instal·lacions amb la incorporació d'un nou mòdul prefabricat per al grup d'Infantil 5 (I5), necessari per cobrir la falta d'espai al centre. Aquest canvi, implementat durant la setmana del 28 d'octubre, ha permès alliberar tres aules a l'edifici principal, retornant-les als seus usos originals per millorar l'aprenentatge i l'ambient de treball tant per als alumnes com per al personal docent.

Amb la nova ubicació dels grups d'I5, les tres aules alliberades han estat distribuïdes per donar resposta a diverses necessitats del centre. Una de les aules s'ha rehabilitat com a sala polivalent, on s'hi fan diverses activitats, com els ambients, alguns tallers, etc; o com a espai per a fer reunions. Una altra de les aules s'ha convertit en una aula de I4. La tercera aula ha estat destinada a 4t de primària. Ambdós grups, han sigut triplicats aquest inici de curs, però estaven en dues aules per la falta d'espai.

La comunitat educativa de l'IE Coma-ruga ha rebut positivament aquesta reorganització. La mestra Núria Prats Sanahuja, tutora de cinquè expressa que "aquest canvi s'ha notat força, perquè ara podem fer classe millor amb menys alumnes, i estem contents de tenir una aula disponible, per al que necessitem. Tot i així la nostra escola requereix un espai nou com seria agradable tenir en un centre d'aquestes dimensions". Aquesta iniciativa es valora com una millora significativa per als docents, que poden oferir una educació de més qualitat en espais amb millors condicions.

La incorporació del nou mòdul prefabricat i la reorganització de les aules a l'IE Coma-ruga representen una millora en la infraestructura escolar que beneficia tant l'alumnat com l'equip docent. Amb aquests canvis, el centre reafirma el seu compromís amb la qualitat de l'educació i el benestar de tota la comunitat educativa.

REPORTATGE

Fusió de centres: bona idea o un error irreversible?

Ja s'havia plantejat la possibilitat de crear un Institut a Coma-ruga, després de ser reclamat per diverses famílies amb infants escolaritzats a Coma-ruga. No obstant això, el departament d'Educació va decantar-se per un Institut Escola, el qual segons la Mireia García: "no pensàvem que fos possible, pensàvem que eren només idees."

Iris Ciobanu i Bruna Sanahuja

"El servei territorial del Vendrell ens va trucar per venir a mirar els espais escolars. En aquest moment a nosaltres ens arriba la proposta del departament d'Educació, recolzada per l'ajuntament, de crear un Institut Escola ocupant els espais de les antigues escoles Pla de Mar i Secallets." Ens explica la directora de l'actual IE Coma-ruga, Mireia García.

No va ser una notícia esperada, tal com detalla la seva sorpresa la Tània Montilla, tutora de 4t de primària, provinent de l'Escola dels Secallets: "en aquell moment em vaig quedar una mica en *shock*, ja que ens deien que la que era la nostra escola desapareixeria com a tal. Va ser una mica difícil de digerir, perquè no ens ho esperàvem".

Com que no hi havia cap institut a Coma-ruga, i a les famílies els era complicat portar als seus fills al Vendrell cada dia, tal com explica en Kenneth Martínez, alcalde del Vendrell: "vam pensar, en comptes d'anar als instituts del Vendrell a fer l'ESO perquè no podem fer estudis d'ESO també a Coma-ruga? I d'aquesta manera, vam dir, doncs fusionem els centres i fem una escola gran, per dir-ho d'alguna manera, que també tingui ESO."

Aquest canvi va ser bastant brusc, encara que ja es tenia pensat des d'aproximadament l'any 2017-2018, pel motiu del qual parla en Kenneth Martínez: "Abans del 2017-2018 teníem pocs alumnes, cada vegada menys perquè hi havia menys natalitat no per cap altra cosa i pràcticament ens estàvem quedant amb dues escoles amb un grup per curs o sigui que les teníem mig buides, llavors vam pensar: si les fusionem, fem una escola gran de dos grups o dos i mig i a més a més podem aconseguir la reivindicació que hi havia per part de les famílies de Coma-ruga".

"El procés va ser normal, va ser una mica complicat el tema de la directora, la Mireia, ja que hauria d'anar tot el dia amunt i avall, avall i amunt, però no va ser un procés massa traumàtic, no va crear una preocupació més gran de la normal." Afegeix, bromejant, en Kenneth Martínez.

Alguns professors van pensar que va ser un error fer aquest canvi just després de la quarantena, ja que, a més que els alumnes havien de tornar a adaptar-se a la rutina i a anar a l'escola, ho havien de fer (alguns) en una escola nova, i, amb nous companys i companyes.

"A molts docents els va fer impressió aquest canvi, per tant, molts com la Núria Prats, actual tutora de 5è de primària, van pensar a canviar de centre. "M'ho vaig pensar, ja que seria un gran canvi, però vaig pensar, em quedo, i anem veient com avança aquest Institut Escola, a més, com a mare em vaig sentir alleugerida pel fet que la meua filla seguís a l'etapa d'Educació Secundària Obligatoria amb els seus companys i companyes de primària." Deia ella. Però també va haver-hi altres docents, que no els va semblar tan arriscat quedar-se al centre, com a la Tània Montilla, tutora de 4t de primària que deia: "Mai vaig pensar a dimitir ni a canviar d'escola. Vaig pensar que els meus alumnes no tenien la culpa i que seria més senzill per a ells tenir un referent conegut en el moment de la fusió, que no començar completament de zero".

També hi va haver moltes famílies que es van replantejar el futur acadèmic dels seus fills i filles, mantenint un debat intern sobre si seguir a l'escola en la qual van créixer o començar des de zero en un altre centre. Aquest no va ser el cas de la Carmen Sánchez, mare del Manel Luna i del Iago Luna: "Ens va semblar una bona idea, mai vaig pensar a canviar als meus fills d'escola, ja que seria tot més fàcil, però sí que és veritat que tot el procés va ser molt ràpid i brusc. Ara, una vegada ha passat un temps i tothom s'hi ha acostumat amb els nous companys/es, pensem que va ser una molt bona decisió."

A més a més, la Mireia ens parla sobre la proximitat amb la família/alumnat que hi ha cada vegada més i com és veure'ns créixer i passar d'Infantil a Primària, de Primària a ESO... Com això millora la relació família - docent, i com fa que l'expedient sigui més que un document, creant una institució amb bona relació i familiaritat entre tots, permetent la detecció de certes dificultats i el seguiment personalitzat de l'alumnat.

Encara que tot el procés ha anat bastant bé i el resultat és positiu, falten molts canvis per fer, tal com ens explica en Kenneth les idees que l'ajuntament té pensades posar en marxa des de la quarantena, "nosaltres volíem fer una obra al pàrquing de l'antic Pla de Mar per fer un batxillerat allà i poder fer, doncs, tota la vida estudiantil, d'ençà que comences a l'Escola Bressol, fins que marxés amb divuit anys sense moure't d'aquell edifici. Estem una mica preocupats perquè volem que es faci l'obra ja, ja que cada vegada hi ha més alumnes, més alumnes, però menys espai."

En resum, aquesta decisió va ser brusca i, en part va ser bona, pel fet que les famílies de Comaruga no s'havien de preocupar per l'Educació Secundària Obligatoria dels seus fills i filles, però, per l'altra part, també va ser complicat en l'àmbit organitzatiu per part dels docents i, sobretot, per l'Equip Directiu.

+ NOTÍCIES

L'IE Coma-ruga dona suport a la C. Valenciana després de la DANA

Ekram Jbari

L'IE Coma-ruga farà una recollida d'aliments, roba, objectes, etc; per ajudar als pobles més afectats de la Comunitat Valenciana, es farà a l'edifici blau del dia 6 al 8 de Novembre, fins les 14h. Tot anirà destinat a València per ajudar als afectats.

La idea d'ajudar i donar suport a València sorgeix de l'equip directiu que es va ajuntar amb instituts del Vendrell com: l'Àngels Garriga, Àngel Guimerà, Escola Pau Casals, la Ballaruga, entre altres; per a fer la recollida més fàcil ja que era difícil trobar a les persones que portarien el material cap a la zona afectada.

Per altra banda no ha sigut tan difícil trobar gent per què ajudes amb tot el que pogués, com l'Ainhoa Coutoune de 3rc "vaig recollir tota la roba que sabia que no necessitaria, i la vaig portar a l'institut, ja que em sento bé i millor persona sabent que estic ajudant a gent que realment ho necessita".

Per part del professorat la Sandra Rodríguez, de plàstica, diu que li "sembla bé que es faci una recollida i que pot ajudar molt a la gent afectada". Per altra banda, afegeix que "se n'ha de continuar fent publicitat per a recollir el màxim possible". Per part de l'equip directiu, el Joan Roig, coordinador pedagògic, comenta que li sembla "una iniciativa súper positiva i esperem que juntament amb la recollida què estan fent altres municipis, es pugui ajudar una mica al poble Valencià".

La DANA (Depressió Aïllada en Nivells Alts) és un fenomen meteorològic que es produeix per una baixada o una pujada de nivells a l'atmosfera. Aquestes situacions són perilloses, i es donen sobretot a finals de l'estiu i la tardor, quan la temperatura superficial de l'aigua del mar és elevada, així que li dona més força a nuvolades, cosa que pot donar lloc a pluges molt fortes, que en ocasions provoquen inundacions i fins i tot catàstrofes.

Això és el que ha passat a València on hi han més de 100 persones desaparegudes i més de 289 persones mortes. (Hi ha hagut pobles molt afectats com Paiporta, Catarroja, Massanassa i més pobles que han resultat molt més afectats.

Els alumnes de l'IE Coma-ruga fan un minut de silenci pels afectats per la DANA

Haritz Amigo

Aquest dilluns 11 els alumnes de l'institut han fet un minut de silenci pels afectats per la DANA a la Comunitat Valenciana. Durant el pati, quan quedaven cinc minuts perquè s'acabés, l'alumnat juntament amb els professors de l'Institut- Escola de Coma-ruga han fet un minut de silenci per acompanyar a les famílies afectades per la DANA.

Com que hi ha molts professors de València en aquest institut, tots sentim empatia per ells, i per això s'ha decidit fer aquest minut de silenci, també s'està fent una recollida de materials, roba, jocs i menjar pels col·legis afectats. Bàsicament, totes les aportacions possibles les estan portant a la realitat.

"Em sembla un bon gest per que està patint i també em sembla molt bonic, sincerament no m'ho esperava, ja sé que és molt fort això que ha passat, però a l'institut no hem fet un minut de silenci i han passat moltes coses, també molt fortes, i no hem fet un minut de silenci. Per això no m'ho esperava", comenta l'Àlex Fuentes, alumne de l'institut.

"Em va semblar un gest molt bonic perquè vam demostrar el que lamentem que tanta gent s'hagi vist afectada. No sabia dir-te si m'ho esperava, no em va semblar una sorpresa, ja que vam fer minuts de silenci per altres temes, però no se m'havia acudit que ho féssim, perquè no van dir res fins al moment", ha dit la companya Iris.

Després d'aquest minut les classes han continuat de manera normal, però la gent ja s'ha sentit més propera a la gent de la Comunitat Valenciana, i s'ha parlat de les formes que es podia ajudar.

Els estudiants de 3º i 4º d'ESO de l'Institut Escola Coma-ruga es posen d'acord per a fer vaga en solidaritat amb el poble valencià

Àlex Fuentes

El Consell de delegats de l'IE Coma-ruga ha decidit recolzar la convocatòria de vaga organitzada pel sindicat d'estudiants per a manifestar-se en solidaritat amb el poble Valencià. Aquesta vaga està prevista pel dimarts 12 de Novembre de 2024.

S'exigeixen solucions urgents davant dels danys causats per la darrera Depressió Aïllada en Nivells Alts (DANA) que va castigar la Comunitat Valenciana aquesta setmana passada.

Les intenses pluges i forts vents van deixar serioses conseqüències en totes les instal·lacions de diferents poblacions properes a València capital.

A l'institut Escola es farà una recollida de material escolar i s'ha organitzat una sortida amb furgoneta cap a una escola afectada per aportar tot allò que es pugui aconseguir.

Un grup dels més implicats és el de l'AFA que ha explicat que necessiten molts "llibres, colors, pintura, folis, llibretes, jocs i material esportiu".

L'escola en qüestió es diu "San José de Calasanz". Aquesta escola es troba a Algemesí (València) al parc natural de l'Albufera.

Uns companys ens han explicat què sentien i ens han dit que els fa molta ràbia i pena que no s'activessin els avisos a temps. Creu que si haguessin avisat abans tot hagués anat millor. També diu que es un bon motiu per a fer vaga per la solidaritat amb el poble Valencià.

La DANA, com a fenomen cada cop més freqüent pel canvi climàtic , ens ha mostrat la fragilitat de moltes escoles i centres educatius a la regió.

Els estudiants esperen que la seva protesta serveixi per donar atenció i prioritzar la seguretat i el benestar als centres educatius.

La sortida a la platja a Coma-ruga de l'IE Coma-ruga s'ha cancel·lat

Adrià Riembau

L'IE Coma-ruga va proposar fer una excursió a la platja per a fer una sortida entretinguda, això s'anava a fer el 5 de novembre del 2024, però es va cancel·lar; la gent es va sorprendre ja que no s'ho esperava, ja que van avisar-ho 2 dies abans de l'excursió, i a la majoria els sembla massa tard per avisar de la cancel·lació.

El motiu del cancel·lació va ser perquè hi havia probabilitats de pluja, encara més, acabant de passar la impressionant i catastròfica DANA per València, i també deia l'AEMET que no anaven a ser les úniques DANA del mes; també va dir que ens anem preparant perquè cada vegada, les pluges torrencials seran més freqüents.

La majoria d'alumnes i professors preferirien haver anat a la platja, com per exemple en Lautaro Ledesma, de 3r ESO B que opina això: "opino que va ser una decisió per preocupació, encara que al final no va ploure, però m'hagués agradat poder anar a la platja amb els meus amics".

En conclusió, l'IE Coma-Ruga va organitzar una sortida a la platja per l'ESO i a causa de les pluges no es va poder fer. La majoria de l'ESO hagués preferit fer-la per poder jugar a fora de l'institut amb els seus amics.

Obren un laboratori de lletres i imatges a l'IE Coma-Ruga

Els alumnes ja poden experimentar al laboratori de lletres i imatges

Marc Nágera

Després de la Castanyada, el laboratori de lletres i imatges es va traslladar a l'edifici blau de la biblioteca escolar. Aquesta activitat, organitzada cada any per la Raquel, la Cap d'Estudis de primària i infantil, té com a objectiu incentivar l'ús de la lectura entre l'alumnat i proporcionar recursos que ajudin als estudiants amb les seves matèries escolars.

Des de mitjans d'octubre fins a l'inici de novembre, el laboratori es va desenvolupar en els dos edificis, amb l'objectiu de donar suport als 33 grups del centre. Aquest any, el tema escollit per la votació dels professors al juny va ser la ciència, un àmbit que ha estat ambientat amb llibres, activitats i imatges per a fer més atractiva la matèria.

La Raquel es va encarregar de preparar-ho tot durant l'estiu, seleccionant llibres i ideant la decoració. La finalitat de l'activitat és donar a conèixer la rellevància de la lectura en l'aprenentatge dels estudiants i fomentar-ne l'interès per diverses matèries, ajudant-los en la seva formació acadèmica.

L'IE Coma-ruga decora els edificis de Halloween i de la Castanyada

L'IE Coma-ruga celebra el Halloween i la Castanyada decorant l'edifici blau i l'edifici verd.

Jana Brotons

L'última setmana d'octubre s'ha estat decorant l'IE de Halloween (amb fantasmes, aranyes, tombes, pallassos...) i de la Castanyada (amb dibuixos de castanyes, panellets, fulles de la tardor...) per a celebrar les dues festes típiques de la tardor.

El Lucas Romero, alumne de tercer de primària comenta que alguns nens i nenes de l'edifici verd han decorat els passadissos de l'escola amb dibuixos d'aranyes, castanyes, carabasses... També, que hi ha hagut diferents tallers relacionats amb les festes, un per a fer manualitats, un altre per a dibuixar...

L'alumna de tercer de l'ESO, l'Ekram Jbari, explica que des de direcció es va proposar que els alumnes de primer i segon de l'ESO havien de decorar les seves aules, principalment, de la castanyada, mentre que els de tercer i quart s'havien de centrar més en la festivitat americana.

Després de decorar les portes de cada aula s'ha fet un sorteig per als nens i nenes de l'institut, ells han votat la porta més ben decorada. Cada nen de la classe campiona, guanyarà un punt dels tallers de pati i obtindrà més nota, ja sigui en "Cultura i Valors" o en "Visual i Plàstica (ViP)" depenent la classe.

A les entrades relaxades, a les classes de "ViP" i a les de tutoria deixaven que els alumnes de l'edifici blau decoressin les seves portes. Mentre alguns decoraven la part de dins de l'aula, altres se centraven en la porta.

El Raimon Lacruz, tutor de 3r ESO C i professor de Llengua catalana i literatura, pensa que és una "bona iniciativa, una cosa diferent al centre" ell ha opinat que "va estar bé. No està malament treballar el Halloween, tot i que, depenent de com es treballi, incentiva el consumisme..." També ha afegit que "no s'haurien de perdre les tradicions d'aquí".

L'alumna de 3r ESO C, Sara Herrero creu que "ha sigut una bona idea per a fer la festivitat més entretinguda i més bonica" també comenta que li ha "semblat força divertit i cooperatiu".

L'alumne de tercer de primària, Lucas Romero, li ha semblat "molt guai" aquesta setmana i ha afirmat que s'ha divertit molt amb els seus amics i companys.

El "Halloween" és una festa que se celebra el 31 d'octubre. Els nens i nenes es disfressen d'alguna cosa terrorífica i demanen lliminadures a les cases cridant "crit o confit". La castanyada és una festa catalana on es mengen castanyes i panellets el dia 31 d'octubre.

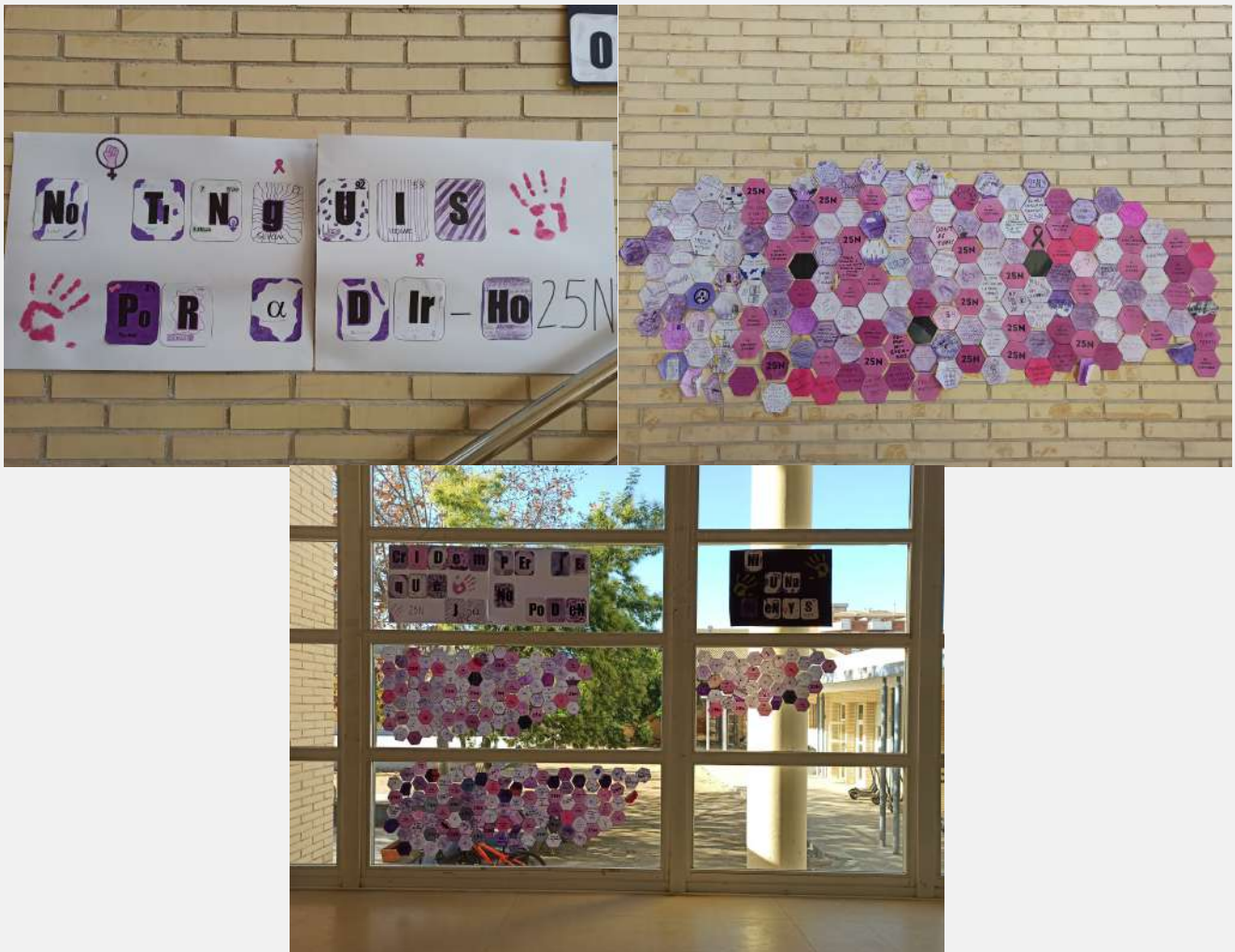
CRÒNICA

Així es viu el 25N a l'Institut Escola Coma-ruga

L'IE Coma-ruga ens demostra quant ha de millorar la societat.

Jana Brotons i Ekram Jbari

Són les 8:15 a l'IE Coma-ruga, avui és 25 de novembre, és el dia de l'eliminació de violència contra la dona. L'institut està intentant donar visibilitat en aquest conflicte que encara passa. La Gabriela Mota, de tercer de l'ESO diu que "molta gent no li dona importància a aquest dia, encara que l'institut intenti donar-li visibilitat, com a adolescents, molta gent passa, ja que pensen que res canviarà. Hem de millorar molt com a societat". Entrem al vestíbul, al mur de l'escala es veuen pancartes amb frases de suport cap a totes les dones que han patit violència de gènere. De part de la professora de Física i Química, Sílvia Pijuan, ha fet un recull d'elements de la taula periòdica i cada element conté una o dues lletres, i totes juntes formen una frase de suport, com "El silenci no és una opció" i "Cridem per les que ja no poden". La Sílvia ens diu que "tot ajuda", també que "com més visibilitat donem nosaltres com a docents, més importància li donareu vosaltres". L'alumnat no es veu gaire motivat a reivindicar aquest dia tan important, passen per davant de les pancartes i quasi ningú es para a llegir-les.

Són les 8:30 i estem a l'entrada relaxada, el nostre tutor, Raimon Lacruz, ens diu que obrim el diari digital i busquem alguna notícia relacionada amb aquest tema. A segona hora ens toca socials, la professora, Irene Duce, ens fa buscar informació sobre Barbara Kruger, una artista dona que feia frases que ressaltaven en la societat d'abans, amb això ella vol que fem una petita recerca sobre la dona, per fer-li honor en aquest dia. A l'hora del pati veiem al Cesc Miret, el professor de Biologia del centre, amb una dessuadora de color lila i ens explica que "li dono molta importància al dia, perquè hi ha molta gent que no és conscient d'aquesta realitat existent".

Després del pati, ens anuncien que, a última hora, l'alumnat de l'optativa de teatre, farà una obra en honor a totes les víctimes que ja no poden alçar la veu. Al començar l'obra, que es fa al vestibul, tot el món es veu atent i amb curiositat del que estem a punt de veure. Comença l'obra i entre el públic, s'escolten algunes rialles. Això no influeix als actors, ja que ho estan fent molt bé. El primer acte, podem observar el dia dia on es pateix violència masclista. En el segon acte, ens expliquen, amb una escena, el masclisme que es viu a l'escola com a noia. En el tercer i últim acte, veiem a dos homes intimidar a dues noies perquè no els-hi fan cas. Al final de l'obra ens fan fer un minut de silenci en honor a totes les dones mortes per culpa de la violència de gènere. Durant aquest minut s'escolten rialles que venien del públic, on aquí hi ha el clar exemple de quant ens falta per millorar com a societat, com ja deia la Gabriela.

Crònica d'un dia a l'institut

Haritz Amigo, Àlex Fuentes i Aaron Oca

L'institut comença a les 8:15. La gent que no viu molt a prop, ve en cotxe, però per aparcar és molt caòtic ja que hi ha molta gent. Hem vist als alumnes i es veu que la majoria estan molt cansats, pel passadís hi ha molta gent cridant i fent xivarri parlant amb els companys de classe i els professors que passen.

A primera hora d'entrada relaxada hi ha un alumne que és l'encarregat d'anar a buscar la clau per a desar els mòbils al calaix. El que s'ha de fer és demanar-la al conserge, anar a l'aula i obrir el calaix de la taula del professor per a guardar els mòbils, la clau serà retornada durant el canvi de classe.

Cada dia de la setmana a l'entrada relaxada fem una cosa diferent: el dilluns organitzem la setmana i fem lectura lliure de llibres, dimarts escollim una notícia per a parlar d'ella, el dimecres fem lectura de relats breus, el dijous tornem a fer lectura lliure i el divendres llegim un còmic.

Avui divendres, després d'entrada relaxada, tenim visual i plàstica, el que fem, és anar al centre cívic, a la sala dels miralls. Avui hem hagut de sortir d'entrar per la porta principal, el carrer estava bastant sorollós pels cotxes. A l'aula hem estat fent un treball que tracta d'agafar un full i ficar una portada com si fos un armari, però amb les coses que t'agraden a tu, dins del fulls havies de ficar la teva vida en passat, al present i en futur.

Després ha acabat la classe i hem fet català, en aquesta classe hem començat amb el temari del segon trimestre, l'ambient de la classe no estava malament, ja que teníem bastant silenci i no estàvem esverats, s'estava tranquil. L'activitat anava de les llengües de tot el món, però específicament més en Europa, ens feien preguntes com per exemple: quantes llengües es parlen a Europa, i preguntes per l'estil.

Quan ha sonat la música, hem sortit al pati per a menjar, parlar amb els companys o fer els tallers de pati, a la pista, ens hem posat tots a jugar amb una pilota de bàsquet, després ha sonat la campana per entrar a classes, teníem classe d'optativa, a nosaltres ens tocava Periodisme. Per arribar-hi el passadís era un caos, perquè altres companys han d'anar al segon pis, ja que fan més classes d'optativa, llavors estem tots anant cap amunt i avall.

A la classe de periodisme estem fent una crònica, i l'estem acabant. Després de periodisme hem fet biologia, on hem parlat sobre un problema que hi havia en un document del treball digital.

Ha sonat la cançó a les 13:05, l'encarregat de la clau de mòbil ha anat a anat a buscar la clau i ha obert els mòbils. Quan hem sortit de l'edifici, a la porta hi havia molta gent, ja que tots estaven ansiosos per anar a menjar a casa.

Després a les 14:05 hem entrat a l'institut, a primera hora de la tarda hem fem matemàtiques, el que hem fet ha sigut corregir dues tasques, fer una activitat quizz i ens ha dit la data del pròxim examen.

A última hora hi ha tutoria, on hem estat fent l'avaluació general del trimestre.

ENTREVISTES

Entrevista al Joan Roig

Marjorie Caballeros i Lautaro Ledesma

És l'hora del pati, vam buscar al Joan per preguntar-li si ens deixava fer-li una entrevista, el vam trobar, però semblava molt ocupat, anant d'un lloc a l'altre, parlant amb molts mestres. Vam seguir-lo fins al pis de dalt on ens va veure.

Hola, bon dia, et volem fer unes preguntes sobre la cursa benèfica, que has estat impulsant amb altres persones aquests últims anys.

Clar que sí, us sembla si fem l'entrevista aquí, jo ara torno vaig a buscar el meu entrepà.

Ens va deixar esperant-lo al passadís, amb dues taules i dues cadires. Va tornar després d'uns cinc minuts, portava una roba de muntanya que acompanyava els seus cabells curts ondulats de color negre, la pell morena i els ulls de color cafè.

Doncs comencem?

Està bé. (Diu mentre s'asseu a la taula on fem l'entrevista)

Quin és el nom de la cursa?

Quilòmetres amb sentit (Comença a menjar el seu entrepà)

-Per què es va escollir aquest nom per a la cursa?

Km amb sentit és un dels lemes del projecte que tinc jo a nivell personal que és de travesses solidàries. Què vol dir km amb sentit? Com que fem un munt de quilòmetres a l'any que no siguin desaprofitats i donar-li un sentit solidari.

-Com es va iniciar tota la idea de la cursa?

Fa dos cursos vaig fer la proposta a tutoria, juntament amb la Maria Cunillera i el Daniel Alcaraz, vam ser els que ho vam proposar a la direcció i ho van acceptar.

-Quins són els teus objectius?

Els meus objectius són dos: El primer és donar a conèixer el projecte que hi ha darrere, la casuística dels refugiats, juntament amb la feina que fa Metges Sense Fronteres que és l'entitat que els ajuda i l'altra recaptar diners, precisament per a poder fer que metges sense fronteres facin millor la seva feina, aquests són els dos objectius.

-Com va ser la primera organització de la cursa fora de l'institut?

Bé, la primera va anar molt bé, però vam detectar coses que eren millorables, ho vam fer al Fons del Mata us han recordeu? I que vam detectar que potser no era el millor lloc per fer una cursa d'aquestes, perquè no hi havia temps d'anar-hi, no perquè el lloc no sigui adequat si no que tenia coses a millorar i llavors bé, vam proposar que el següent any es canviés.

-Encara fas aquestes curses fora de l'escola o és una cosa de l'institut?

Aquest projecte és genuí de l'Institut Escola Coma-Ruga. Tinc al Montblanc, en tinc un altre a Conca i el projecte kmforrefugis; també organitzen activitats com una caminada, però no fem res a centres educatius, l'únic centre educatiu on s'ofereix aquesta cursa és aquí.

-Quantes vegades has fet la cursa en aquest institut?

S'ha fet en dues edicions. El curs 2023 i el curs 2024. (Diu mentre es menja el seu entrepà)

-Quina de les dues ha sigut la que ha recol·lectat més quantitat de diners?

De les dues? Aquesta segona, perquè la segona edició de Quilòmetres amb Sentit, vam sumar-li la comunitat de grans, 5è i 6è i doncs clar amb més gent participant, vam recol·lectar més diners.

-On creus que és el millor lloc per fer la cursa?

El millor és el passeig, que va ser l'any passat, aquest any segurament ho tornarem a fer allà.

-Llavors faràs la cursa aquest any?

Aquest any ja l'hem començat a organitzar amb els de segon, com l'any passat.

-Tens plantejat alguna nova idea per la cursa d'aquest any?

Clar, la idea és que ens hem de reunir per a valorar el que vam fer malament a l'anterior edició, per no fer-ho igual, però grans canvis no hi haurà. L'any passat hi vam incloure moltes novetats, les que van funcionar les mantindrem, millorarem coses que no van sortir bé, però per exemple: afegirem un nou servei, estic pensant que ficarem més seguretat com alguna ambulància. Anirem millorant-ho, però grans novetats no n'hi ha.

-Amb les curses a l'institut quants diners es recol·lecten aproximadament?

Amb això us diré una aproximació perquè no me'n recordo, l'any passat vam recol·lectar bastants diners, més de 1000 euros.

-I amb les curses fora de l'escola quants diners recol·lectes aproximadament?

Mira, aproximadament dos mil, entre cinc i deu mil euros a l'any. (Va dir amb to i expressió de satisfacció)

-A quins tipus d'ONG dones els diners?

És una ONG que és Metges sense Fronteres que el que fa és prestar atenció mèdica a totes les persones que estan desplaçades de casa seva sigui per un conflicte armat o sigui per un desastre com ha passat ara amb la DANA.

-Com distribueixen els diners?

LONG té diferents projectes i un d'aquests és el de les persones refugiades. Es donen els diners a la caritat i ells al final de l'any comuniquen on ha anat tot.

-Vas tenir alguna relació amb fer curses abans de fer aquesta idea?

Bé doncs jo, el projecte ve de la pandèmia, vaig a moltes curses, i vaig començar a pensar d'executar el projecte de travesses solidàries, en general, entre elles una cursa a l'institut.

-Com et vas introduir al món de les curses?

Bé bàsicament, jo tota la vida he fet muntanya i esport llavors les curses a muntanya les vaig començar a fer el 2010 així, bàsicament va ser per pujar les muntanyes més ràpides, jo sabia arribar, però era per arribar més ràpidament, em vaig apuntar a curses de muntanya i em va agradar i fins aquí.

Participes en altres curses amb recaptacions? O curses sense recaptacions?

M'apunto a tots sistemes solidaris que conec, per exemple el 30 de novembre vaig anar a una activitat sòlida a Zarra que és un poble cerca de Montblanc, L'11 de desembre vaig a una cursa solidària, totes les curses a les quals vaig estant connectada per amics nostres, totes les curses que faig intento que siguin solidàries.

-Per a tu quina quantitat de diners és l'apropiada per a donar a una cursa?

El que es pugui, si tens molts diners, doncs molts, si en tens pocs, doncs pocs. La qüestió és donar alguna cosa. (acaba de menjar el seu entrepà)

Doncs això és tot, moltes gràcies per acceptar fer aquesta entrevista. Que tinguis un bon dia!
(Després d'això el Joan va baixar les escales cap el pati on estaven tots reunits per fer el minut de silenci per les víctimes de la DANA, nosaltres també vam baixar cap el pati i tots vam fer el minut de silenci).

Entrevista al Juan Carlos Castillejo

Ainhoa Coutoune i Iker Torres

Al nostre institut, hi ha una persona que s'encarrega de quasi tot, el treball d'aquesta persona és dels més importants de tot l'institut, però encara i així, molta gent no ho valora com s'hauria. El divendres 22 de novembre vam aconseguir una entrevista amb ell, aquesta persona és el conserge de l'institut, Juan Carlos.

Quan vam arribar, estava fent encara treball. Per fer l'entrevista vam anar a una aula tancada i petita, ens va convidar a entrar i vam començar amb l'entrevista.

-Bon dia, Juan Carlos, com estàs? Com està anant el teu dia?

Bon dia nois! Vaig bé.

-Bé, comencem amb l'entrevista. Quants anys tens?

Tinc 41 anys, pròximament, en faré 42.

-Com és ser conserge?

Doncs, és una feina amb molta dedicació i responsabilitat amb tants nens i nenes a l'institut, a vegades és molt cansat.

-Quan temps fa que et dediques a això?

Fa aproximadament 6 anys.

Et dediques al que t'agrada?

A veure, és un tema de conciliació familiar, (baixa la veu) la meva dona va morir fa uns anys i ara tinc una nena petita i he de compaginar el meu treball, la meva filla i la meva vida personal. Per això he escollit aquesta feina que està més a prop de la meva filla.

-Quan eres petit, a què volies dedicar-te?

Jo sempre volia ser cuiner, i he sigut cuiner i cap de cuina fins fa 6 anys. He estudiat per això a Barcelona a l'universitat d'Hoteleria i Turisme i també he fet un postgrau de finances.

-T'has dedicat a un altra cosa?

No m'he dedicat a un altre cosa a més de ser conserge o cuiner.

-En quins restaurants vas treballar?

He treballat a restaurants molt coneguts, com: "El Celler de Can Roca", que ara compta amb tres Estrelles Michelin, però quan vaig arribar només comptava amb dues i l'altre es el "ARZAK", els 2 són dels cent millors restaurants. També he treballat en altres hotels i restaurants cuinant, durant uns 10 anys.

-Com ha sigut la teva infantesa?

Recordo una molt bona infantesa. Abans les coses eren molt diferents, hi havien menys coses, menys dibuixos, menys recursos, però jo anava molt al parc i he tingut una molt bona relació amb els meus amics i continuo portant-la avui dia, tinc molts bons records.

-I la teva adolescència?

La meva adolescència va ser una mica el mateix que la meva infantesa. També amb molts bons records sempre.

-I la teva joventut?

Com he estudiat cuina, he viatjat molt a diferents llocs on he treballat, alguns van ser: França, País Basc, Menorca, entre altres.

-Com es diu la teva filla?

Es diu Carla i té 7 anys, avui (22 de novembre) és el seu aniversari.

-Com és la teva vida ara mateix?

(Baixa la veu i es nota una mica trist) És una mica complicada, quan va morir la meva dona, a la meva filla li van detectar autisme, l'autisme és una malaltia una mica complicada, perquè cada persona és el seu món, llavors no és només ser pare primerenc, sinó que també portar a la meva filla.

--Què t'ha marcat com a persona?

Ser pare és el que m'ha marcat com a persona, abans d'això, tota la meva vida era feina, tenia dos mòbils (un personal i un altre per el treball), quan va néixer la meva filla, va ser un canvi i volia dedicar temps a la meva filla i que quan ella sigui gran pugui dir "Ostres, el meu pare ha estat per mi sempre". Després de la mort de la meva dona (per càncer), la meva filla va ser la meva prioritat.

-Creu que necessita canvi l'ensenyament?

Sí, segons la meva opinió, tot és millorable, no obstant això tothom ho fa el millor que pot. Tinc una mica d'experiència, perquè quan he sigut cap de cuina, he sigut tutor de pràctiques. És molt bonic ensenyar a una altra persona, però al final, cada professor és un món, i cadascú té una forma diferent de treballar.

PASSATEMPS

LA RESSENYA

Jana Brotons i Ekram Jbari

El nen amb el pijama de ratlles

Hem vist "El nen amb el pijama de ratlles", una pel·lícula basada en la novel·la de John Boyne. Aquest autor va néixer el 30 d'abril de 1971 a Dublin, Irlanda; actualment segueix viu. És un escriptor irlandès que va estudiar al Trinity College i a la universitat d'East Anglia a Norwich. La seva obra més destacada és "El nen amb el pijama de ratlles", ja que la té traduïda a més de 40 idiomes, i s'han venut més de 5 milions d'exemplars.

La pel·lícula està basada en fets reals, ambientada en la segona guerra mundial. Tracta sobre una família de quatre, que vivia a Berlín i es trasllada a Auschwitz. Allà hi ha un camp de concentració i el pare de la família era el vigilant, ell manava als soldats que hi havia allà. Un dia, el Bruno, el més petit de la casa surt a jugar al gronxador, allà hi ha una porta i decideix creuar-la, i decideix explorar aquella zona, quan comença a veure la zona buida, al fons es veu una valla on hi ha molta gent amb el mateix pijama de ratlles. Quan s'apropa a la tanca veu un nen molt trist i prim, el Bruno decideix apropar-se i parlar amb el nen. Que li va dir que es deia Shmuel. A poc a poc, es van fent amics i viuen coses molt fortes junts.

El director i guionista Mark Herman, ha tingut un gran paper en la pel·lícula, pensem que sense ell no hagués sigut tan emotiva. Els actors són: Asa Butterfield, com a "Bruno"; Jack Scanlon, com a "Shmuel"; Vera Farmiga, com a "Elsa"; David Thewlis, com a "Ralph"; Amber Beattie, com a "Gretel"; Rupert Friend, com a "Kotler"...

Aquesta pel·lícula ens ha tocat molt a dins, i hem sentit moltes emocions a la vegada: des de ràbia, perquè maten als jueus sense motius; tristesa, al veure per primera vegada al Shmuel; emoció, al veure com dues persones tan diferents es poden fer amics, etc. És una pel·lícula molt bonica que la recomanem al cent per cent, ja que, aprens coses.

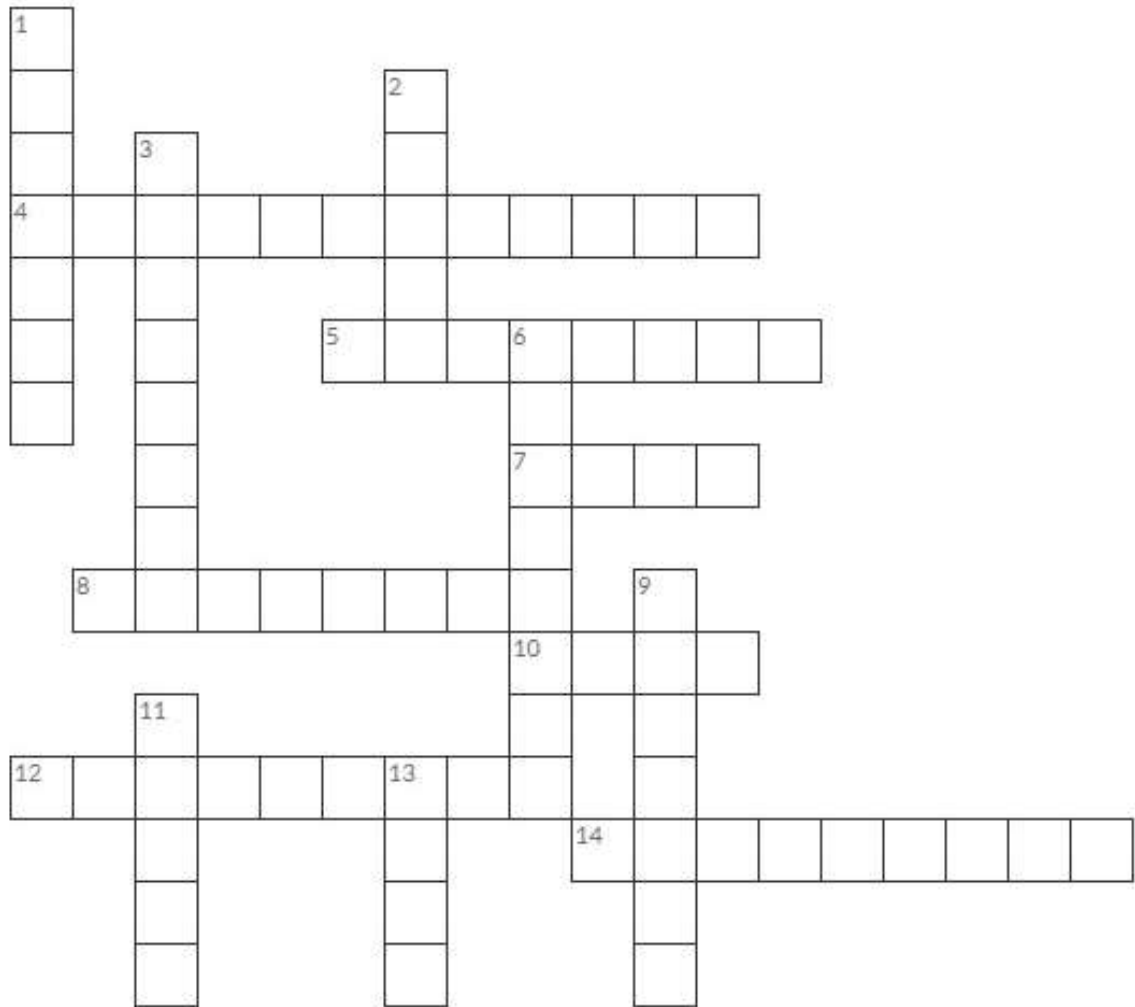
SOPA DE LLETRES

CRÒNICA, DIARI, ENTREVISTA, INFORMACIÓ,
NOTÍCIA, PERIODISTA, REPORTATGE, TELEVISIÓ

H	D	O	P	R	N	O	T	I	C	I	A	N	F
Q	A	Q	E	N	T	R	E	V	I	S	T	A	L
V	H	K	L	E	W	U	Y	W	T	L	H	B	X
N	E	P	C	M	C	S	O	X	E	R	L	E	R
H	C	E	O	X	O	I	X	U	L	E	D	V	D
E	R	R	E	O	P	N	J	Y	E	P	T	Z	I
N	Ò	I	U	C	T	F	S	W	V	O	C	R	A
Z	N	O	X	N	Y	O	M	H	I	R	V	C	R
P	I	D	A	L	P	R	W	Y	S	T	M	N	I
I	C	I	I	N	H	M	B	K	I	A	J	E	X
P	A	S	A	D	B	A	Y	A	Ó	T	D	G	S
R	R	T	E	X	L	C	P	C	X	G	W	W	K
R	L	A	F	W	L	I	Y	C	H	E	N	R	W
U	J	U	C	O	Z	Ó	F	C	K	X	F	B	M

MOTS ENCREUATS

TROBA LA PARAULA CORRECTA DELS
BARBARISMES QUE ET PROPOSEM A
CONTINUACIÓ!

Verticals:

- 1. Esquadra
- 2. Farola
- 3. Hombro
- 6. Aplastar
- 9. Flequillo
- 11. Crucigrama
- 13. Dècim

Horitzontals:

- 4. Enterar-se
- 5. Brillo
- 7. Calvo
- 8. Fontaner
- 10. Látigo
- 12. Columpio
- 14. Arrepentir-se

**MOLTES GRÀCIES
PER LLEGIR-NOS!**